

UROŠ SMOLEJ, IGRALEC

STROG SEM DO SEBE IN DRUGIH

Ko pomislimo nanj, se nam pred očmi naslika podoba visokega, svetlolasega, vedno nasmejanega, vljudnega gospoda s pokrivalom in očali. Šarmantni igralec, mojster gledaliških preobrazb, žlahtni komedijant in prejemnik številnih nagrad.

BESEDILO: TJAŠA PLATOVŠEK // FOTOGRAFIJE: ARHIV MGL, MATEVŽ RUDL

Muzikali imajo za Uroša poseben čar, trenutno pa nastopa v Brilljantini.

Član **MGL**, ki kljub uspehu ostaja preprost, a hkrati energično zvedav človek z velikim smislom za humor. Blestel je v muzikalu Kabaret in Mamma Mia!, zdaj blesti v Brilljantini.

Kakšen humor imamo po vašem mnenju Slovenci?

Pri humorju in dojemanju le-tega se precej razlikujemo. Generalno smo Slovenci nagnjeni k smešenju napak, bodisi osebnih, v politiki, bodisi v odnosih.

Med vsemi nagradami, ki ste jih prejeli, vam po vaših besedah največ pomeni Prešernova nagrada. Glede na to, da je trg majhen, bi pričakovali, da je med našimi umetniki več rivalstva kot podpore

Nagrade so lepa potrditev za tvoj trud in delo. Vsaka ima svojo veljavo in posebno mesto. Tudi Prešernova. Nima pa občutka, da je rivalstvo tisto, ki prevladuje. Zdrava mera pa je dobrodošla, saj prinaša presežke in vključuje tudi medsebojno podporo.

Kot igralec ste vajeni tudi improvizacije na odru. Kako pogosto pa vam znanje improvizacije pride prav v vsakdanjem življenju? Nisem najboljši igralec v življenju stran od odra. Moje znanje in morebitna sposobnost

improvizacije mi ne pomagata kaj dosti pri reševanju kakšnih vsakodnevnih zadev. Mogoče do neke mere, ampak ne da bi se tega dejansko zavedal.

Ali mora biti oseba, ki nastopa na odru, vsaj malo nečimrna?

Deloma je to res, je pa v prvi vrsti tisto, kar te zasvoji, stik z občinstvom. Vsak od nas, ne glede na to, kakšno delo opravlja, si želi potrditev za dobro opravljeno nalogo. Kot igralec uživam, če uživajo tudi ljudje v dvorani.

Velikokrat ste že igrali vloge v ženskih preoblekah. Zakaj je moški, preoblečen v žensko, ljudem veliko bolj smešen in zanimiv kot obratno?

Se je primerilo, da sem odigral nekaj tovrstnih vlog. V zametkih gledališča, v antiki, je bilo to običajno. Danes je dejansko precej smešno. Zakaj pa je bolj komično v primeru, da moški igra nasprotni spol kot obratno, pa ne vem. Najbrž bi bilo drugače, če bi ženske še vedno nosile samo krila in ne bi povzemale moških navad ter atributov.

Baje ste precej impulzivni. Je to v življenju vrлина ali slabost?

Kakor kdaj. Nekatere hitre odločitve so se izkazale za dobre, druge spet ne. Včasih je treba biti drzen in hitro sprejemati odločitve.

Sicer pa se učimo na napakah in tudi svojo impulzivnost raje krotim, kot da se prenačim.

Ena takšnih odločitev je bila tudi vaša selitev na podeželje. Ste se že privadili ali v vas še vedno tli nemiren meščanski duh?

Rad sem v naravi in mi ni žal, da lahko živim kombinacijo mirnejšega tempa in meščanske hektike. Sem precej zaseden z delom, tako da je vsak trenutek doma sproščujoč. Mi pa ustreza tudi utrip, ki ga ponuja mesto.

Je res, da ste v nekem trenutku evforični in dobre volje, v naslednjem pa že totalno na tleh? S čim na koncu vendarle najdete oz. ohranjate ravnotežje?

Razpoloženjsko znam biti res labilen, odvisno od obdobja in dejavnikov, ki na to vplivajo. Zadnje čase nimam večjih nihanj, sem kar v redu. V življenju je vedno treba stremeti k zdravemu ravnovesju, v vseh pogledih. Poskušam se distancirati od stvari, ki me potolčejo. Lahko so majhne in za marsikoga nepomembne. Ali pa večje. Nikoli pa nepremostljive. In to je treba ozavestiti.

Ste velik ljubitelj psov, nekaj ste jih tudi že posvojili. Kakšen se vam zdi odnos Slovencev do živalskih problematik pri nas in v svetu?

Imam dve psički. Ne iz zavetišča, ampak mešanki. Pedigre mi ne pomeni dodane vrednosti, prej nasprotno. Živali nimam rad, ker bi bile statusni simbol. Načeloma se pri nas

dokaj dobro poskrbi za živali v stiski. Ni idealno, je pa precej boljše kot drugje v svetu.

Na političnem parketu ste občudovali Michelle Obama, vizualno vam je pri nas najbolj všeč Katarina Čas, v tujini pa Monica Belluci. Kaj imajo te ženske skupnega?

Močne, lepe, navdihujoče, karakterne ženske, ki na svojem področju izstopajo. Nekoč sem v nekem intervjuju omenil te tri, ko so me že ravno vprašali, danes bi najbrž še kakšno. Veliko jih je pa tudi anonimnih, brez žarometov, z neverjetnimi zgodbami.

Vaš skriti talent iz mladosti je bil pisanje verzov. Še kdaj napišete kakšno pesem in ali ste kakšno tudi komu posvetili?

No, zelo kratko in sladko je bilo to obdobje. Ne pišem poezije, kdaj pa kdaj sestavim še kakšen verz, rimano pripoved za morebitno prijateljsko posvetilo ob rojstnem dnevu. Nič več kot to.

Nekoč ste dejali, da imate širok spekter zavedanja svojega telesa in znate to tudi uporabiti. Imate kakšen uporaben nasvet kako se človek najhitreje in najlažje nauči zavedanja svojega telesa?

Kot igralec se poskušam zavedati svojega orodja. Telo je prav gotovo pomembno igralčevo sredstvo. Poskušam ga uporabljati na različne načine. Bi bilo pa tudi pametno, da bi poskrbel malo boljše zanj nasploh. V smislu telesne pripravljenosti, kondicije, zdravega življenja. Mislim, da vsak človek do neke mere lahko poskrbi zase. Moramo se naučiti poslušati, kaj nam telo sporoča, in temu prilagoditi stil življenja. Tu ni kakšne posebne filozofije.

Pravite, da ne marate ponovitev, ker se stvari hitro naveličate. Velja to zgolj za predstave ali tudi za življenje nasploh? Kdaj se vam je to zgodilo nazadnje?

Res je, da me monotonost do neke mere dolgočasi. Seveda sem vesel, če lahko igram predstavo čim večkrat, saj to pomeni, da je uspešna. Se pa zgodi, da je včasih vsega preprosto preveč, in takrat se mi zdi, da sem naveličan. Sledi predah in vznemirjenje je spet prisotno. Tako pač je. Podobno se mi zgodi z oblačili, pohištvo, osebnimi predmeti ... Nisem vezan na en kraj, kjer bi dopustoval, na eno mesto, ki bi ga redno obiskoval, en kavč za vse življenje, ene hlače, čevlje ... Rad imam spremembe.

Ravno smo vas videli v muzikalu Brilljantina. Katero vlogo igrate in ali menite, da bo muzikal doživel podoben uspeh kot Mamma Mia? Igram Vinca Fontaina, radijskega didžeja

Kot žirant v pevski oddaji se je preizkusil prvič, a se je kljub temu odrezal odlično.

ter najstniškega angela. To je muzikal z najstniško tematiko in logično je, da so glavni akterji precej mlajši, tako da imam majhno, a sladko vlogo v njem. Deliva si jo z Dornom Valičem. Predstava je paša za oči in ušesa, polna pozitivne energije. Primerjava z Mamma Mio je nevhvalna, ker gre za dve glasbeno in tematsko različni predstavi. Ji pa lahko upravičeno napovem uspeh.

Bili ste tudi žirant v oddaji Nova zvezda Slovenije. Kaj vam je prinesla ta izkušnja in ali ste se morda iz nje tudi kaj naučili?

Izzive imam rad in to je bila zame nova izkušnja. Lepa, zanimiva, deloma nevhvalna, ker se ne maram postavljati v vlogo krojača usode nekemu. Je pa takšno delo dinamično in vznemirljivo. Potrebne je dosti potrpežljivosti, nekaj preudarnosti, intuicije. Bilo pa je tudi zabavno in hvaležen sem za to izkušnjo.

Dejali ste, da imate malo obsesivno kompulzivne motnje. Kje se to kaže?

Rad imam red. Strog sem do sebe in drugih. Cenim točnost, upoštevanje dogovorov, iskreno poštene odnose. Rad imam pospravljeno stanovanje in določen red v njem. Praholovcev ne maram in stvari morajo biti na svojem mestu. Ne bi rekel, da je to ravno motnja, ker se mi dostikrat zgodi tudi kaos. Ampak se mu poskušam v največji možni meri izogniti.

Radi imate Cankarja, za katerega ste dejali, da je očitno zelo dobro zadel karakterne slabosti Slovencev. Kaj točno ste misli s tem? Cankar je v svojih delih nastavljal ogledalo

družbi. Igram v Pohujšanju v dolini Sentflorjanski in lahko samo povabim na ogled predstave, pa bo marsikaj jasno.

Še vedno vse stvari zapišete v beležko, ne v telefon kot večina ljudi počne dandanes. Se vam morda kolca po še kateri stvari iz preteklosti ...

Tehnologija in napredek sta prinesla marsikaj dobrega in olajšala marsikaj. Je pa res, da se izgublja osebni stik, vse poteka samo še virtualno. Dandanes so voščila, kartice z dopusta, pisma redkost ali pa že izumrla oblika. Beležke pa zlepa ne bom opustil. Ziher je ziher.

Zelo radi tudi kuhate. Kaj najbolje pripravite in čemu se ne morete upreti?

Kuham, kolikor mi dopušča čas. Poleti bom spet malo bolj v formi. Lotevam se vsega in rad eksperimentiram. Običajno sem kar zadovoljen in ne morem točno definirati, kaj je tisto, kar pripravim najbolje. Jem vse, rad imam vse. Malo je treba paziti, kar se tiče količine zaužitega in tako se ni treba upirati ničemu.

Poletje je čas številnih dogodkov. Kakšna je za vas najboljša zabava in katera najbolj nora, ki ste jo doživeli?

Svoj prosti čas večinoma podrejam delovnemu tempu, ki pa ne dopušča veliko časa za zabavo in posledično za regeneracijo. Seveda se rad kdaj pa kdaj prepustim trenutku, tudi v kakšen klub zaidem. Rad plešem, rad imam raznoliko glasbo. Sicer pa je lahko zabava tudi bolj komornega značaja in ne nujno vedno v povezavi z 'norenjem', alkoholom in sončnim vzhodom. Včasih so najboljše zabava samo kavč, film in pica. ■

«««»»
Beležke
zlepa ne bom
opustil.
«««»»